

GŁOS POLSKI

M. B. P.

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY I LITERACKI.

Cena numeru pojedynczego mrk. 40

Redakcja i Administracja: Piotrkowska 106.
Telefon dzienny 199, telefon nocny 799.

Redaktor, lub jego zastępca przyjmują wyłącznie od 5--6 po poł.
Rękopisów nie zamówionych Redakcja nie zwraca.

W otwarte karty. Organizacja „Czarnej ręki” w rozsypce.

Rozpaczliwy okrzyk osamotnionej endo-chadecji: „Naczelnik musi ustąpić!”

Dzieje bezczelnego, a haniebnego wniosku nagłego. -- K. P. K. wycofało się z mafji. -- Mieszczanie i Matakiewiczze nie mogą się zdecydować. -- Pan Skulski jest wierny, ale ma ludzi niepewnych. -- Jausowe oblicze N. Z. L. -- Rozłam wśród skulszczyków podczas głosowania na wczorajszym posiedzeniu sejm.

Wczoraj przed południem odbyło się posiedzenie przedstawicieli klubów prawicowo-centrowych, na którym pp. Marjan Seyda i Głabiński oświadczyli, że klub ich, to jest związek ludowo-narodowy, zgłosił na plenum sejm wniosek następujący:

„Sejm wzywa desygnowanego przez komisję główną premiera p. Wojciecha Koriantego, aby ponownie zwrócił się do Naczelnika państwa o podpisanie dekretu nominacyjnego stworzonego przezeń rządu”.

Po tem oświadczeniu przedstawicieli związku ludowo-narodowego hr. Baworowski w imieniu klubu pracy konstytucyjnej oświadczył, że zakomunikuje o tem swojemu klubowi, ale z góry może uprzedzić, że konsekwentnie do poprzednich oświadczeń klub wniosku tego nie poprze.

Pan Skulski w imieniu narodowego zjednoczenia ludowego stwierdził, że klub jego wniosek ten poprze.

Posel Rosset w imieniu mieszczan i pos. Matakiewicz w imieniu katolików ludowych oświadczyli, że odwołują się do swoich klubów.

Na tem pierwsze posiedzenie grupy centrowo-prawicowej przerwano.

Wznowiono je o godz. 2 m. 30 popołudniu.

Hr. Baworowski imieniem klubu pracy konstytucyjnej oświadczył co następuje:

„W swoim czasie klub pracy konstytucyjnej poparł kandydaturę p. Koriantego warunkowo, to jest o tyle, o ile nie wywoła ona przesilenia na stanowisku Naczelnika państwa. Ponieważ dzisiaj już wiadomo, że ta kandydatura przesilenie państwowe wywołała, przeto klub pracy konstytucyjnej, będąc w zupełnej zgodzie z poprzednimi swoimi oświadczeniami, wniosku związku ludowo-narodowego nie poprze.

Pan Skulski ponowił swoją poprzednią deklarację.

Pan Rosset i pan Matakiewicz byli dalej niezdecydowani.

Przedstawiciele związku ludowo-narodowego oświadczyli, że starali się nadać swojemu wnioskowi formę kompromisu, licząc na to, że w ten sposób umożliwią K. P. K.

głosowanie za ich wnioskiem. Wobec tego jednak, że ten „kompromis” kapeków nie zadawał, związek ludowo-narodowy złoży swój wniosek w daleko ostrzejszej formie.

W czasie posiedzenia plenarnego związek ludowo-narodowy zdecydował się już na złożenie wniosku następującej treści:

„Sejm ustawodawczy wzywa Naczelnika państwa, aby zgodnie z konstytucją podpisał nominację p. Koriantego i jego gabinetu”.

Widocznie jednak i tę redakcję wniosku uznał związek ludowo-narodowy, nie mający już nic do stracenia, za niedość ostrą i wreszcie o godzinie 5 m. 30 popołudniu w imieniu 3 klubów: związku ludowo-narodowego, N. Ch. K.P. i N. Ch. S.L. zgłoszony został wniosek następujący:

„Zważywszy, że Naczelnik państwa, Józef Piłsudski, przez nieposzanowanie praw sejm ustawodawczego, lekceważenie żywotnych interesów państwowych i pogłębianie przeciwieństw i walk partyjnych, naraził państwo na niepowetowane szkody moralne i materialne, że w szczególności w ostatnim miesiącu, przez niekonstytucyjne sprowokowanie przesilenia gabinetu p. Ponikowskiego, wywołał, a następnie przewlekał w państwie ciężkie przesilenie polityczne, gospodarcze i finansowe, że, pomimo desygnowania przez sejm komisją główną premiera w osobie p. Wojciecha Koriantego i mimo własnych zapewnień, że nie będzie mu w tworzeniu rządu przeszkadzał, odmówił podpisania listy gabinetu posła Koriantego wbrew obowiązującym uchwałom sejmowym, których powinien być stróżem i wykonawcą, podpisani wnoszą: Wysoki sejm uchwalić raczy: Sejm odmawia swego zaufania Naczelnikowi państwa, Józefowi Piłsudskiemu.”

Wniosek ten wejdzie pod obrady w formie wniosku nagłego na dzisiejszym, środowym posiedzeniu sejm.

Obalenie tego wniosku jest zupełnie pewne.

Przedewszystkiem przeciwko wnioskowi głosować będzie wraz z zespołem stronnictw lewicowych klub pracy konstytucyjnej. Następnie narodowe zjednoczenie ludo-

we (Skulszczycy) najprawdopodobniej przy głosowaniu nie zachowają się jednolicie. Już dzisiaj pan Skulski złożył dziennikarzom następujące oryginalne oświadczenie: „Klub N. Z. L. jest w zasadzie przeciwny wywoływaniu przesilenia na stanowisku Naczelnika państwa. Ponieważ jednak odmowa podpisu na liście gabinetu p. Koriantego jest, zdaniem N. Z. L. niekonstytucyjna, przeto klub będzie głosował za wnioskiem o votum nieufności dla Naczelnika państwa.”

Jak pogodzić chęć niewywołania przesilenia na stanowisku Naczelnika państwa z votum nie-

ufności dla tegoż to nam pokaże dzisiaj p. Skulski.

Zjednoczenie mieszczańskie postanowiło wiernie pełnić służbę przy związku ludowo-narodowym i głosować dzisiaj za jego wnioskiem.

Od posła Stesłowicza otrzymujemy komunikat, zawiadamiający, że od chwili, kiedy odmówił zespolowi stronnictw centrowo-prawicowych wystawiania swojej kandydatury na premiera, trwa najkategoryczniej na tem stanowisku i prosi prasę, aby zaniechała zajmowania się jego kandydaturą na powyższą godność.

Obrady sejm nad ordynacją wyborczą.

Wrażenia ogólne.

(Telef. od naszego spraw. sejm.)

Wczorajsze posiedzenie sejm stanowiło ogromny krok naprzód w niesłychanie doniosłej sprawie upragnionej likwidacji obecnego sejm.

Zakończono wreszcie raz na zawsze dyskusję nad ordynacją wyborczą. Po wysłuchaniu trzydziestu mówców przystąpiono do głosowań, których zakończenia spodziewać się należy dzisiaj.

Nic wobec tego nie będzie już przeszkadzało wprowadzeniu w czyn wczorajszych uchwał komisji konstytucyjnej, aby 29 października odbyły się wybory do pierwszego sejm ordynacyjnego.

Przez cały czas trzynastu przemówień i głosowania uwaga wszystkich posłów zesrodkowana była nie na ordynacji wyborczej, a na likwidacji przesilenia, którego oczekiwano w formie odrzucenia wniosku endecko-chaddeckiego.

Wniosek ten jednak wpłynął dopiero pod koniec posiedzenia. Marszałek początkowo nie raczył go nawet podać do wiadomości publicznej i dopiero na życzenie lewicy odczytał ten elaborat, który podajemy na innem miejscu.

Jak nas poinformowano prawica szykowała się na dobre do awantury i z pomocą wiernej marszałkowi kancelarii obsadziła bojkową chaddecką galerję. Na szczęście w porę to spostrzeżono i uprzedzono odpowiednie czynniki, aby powstrzymały zapędy swoich przyjaciół.

Dzisiaj zatem większość głosów w sejmie rozstrzygnie o dalszym przebiegu przesilenia, oczyszczając drogę dla utworzenia rządu porozumienia.

St. Gr.

Przebieg posiedzenia.

Na wczorajszym posiedzeniu sejm przed przystąpieniem do porządku dziennego marszałek odczytał wyrok sądu honorowego w sprawie zarzutów, uczynionych pos. Woźnickiemu przez podprokuratora Rettingera. Sąd orzekł, że zeznania pos. Woźnickiego w procesie Dabala są zgodne z prawdą i w przemówieniu podprokuratora Rettingera naruszona została w sposób niepraktykowany, obraźliwy i bezzasadny cześć pos. Woźnickiego.

W pierwszym czytaniu odesłano do komisji 5 ustaw, a mianowicie:

1) w sprawie ratyfikacji polsko-niemieckiego układu o amnestji na G. Śląsku w obszarze plebiscytowym,

2) w sprawie ratyfikacji układu polsko-niemieckiego, dotyczącego kopalń górnośląskich,

3) w sprawie ratyfikacji polsko-niemieckiego układu o państwowej własności górniczej i hutniczej w polskiej części Górnego Śląska,

4) w sprawie ratyfikacji polsko-włoskiej konferencji handlowej oraz

5) w sprawie ratyfikacji polsko-szwajcarskiej konferencji handlowej.

Przystąpiono z kolei do dalszego ciągu 3 czytania ordynacji wyborczej.

Sprawozdawca pos. Grzędzielski zaznaczył, że komisja przychodzi z niektórymi zmianami w ordynacji, uchwalonej w drugim czytaniu. Zasadniczą jest zmiana art. 9, a mianowicie: Liczbę posłów 432 podzielono na dwie grupy, tak, że 360 mandatów przypa-

da na listy w okręgach, a 72 na listy państwowe.

Następnie komisja uchwaliła dodać jeszcze 8 mandatów, tak, że na okręgi przypadnie teraz 368, a na listy państwowe 72 razem więc 440. Okręgów wyborczych przedtem było 68, obecnie obniżono tę cyfrę do 64, mianowicie w ten sposób, że w Galicji Wschodniej i na kresach niektóre okręgi złączono w jeden. Ma to i Warszawa, która miała 16 mandatów, a obecnie będzie miała 14, i Lwów zamiast 5 będzie miał 3, a i wiele innych okręgów o jeden mandat mniej. Dalej umieszczono szczegółowe przepisy co do sporządzania spisu wyborców.

Do art. 44 uchwalono dodatek, że kandydat na posła musi oświadczyć, że uważa się za obywatela polskiego i że wedle swej najlepszej wiedzy posiada bierne prawo wyborcze. Najważniejsze zmiany dotyczą art. 90 do 95.

Nowa propozycja komisji wprowadza obliczanie według systemu de Hondta, bierze jednak za podstawę obliczanie list państwowych nie ilością głosów, które padły na poszczególne listy, lecz ilością mandatów, uzyskanych przez poszczególne ugrupowania. Zgodnie ze zmianami przyjętymi dla sejm, zmieniono także liczbę senatorów, Senat ma się składać z 110 członków, z których 92 przypada na listy okręgowe, a 18 państwowe. Dwa nowe mandaty senatorskie przyznano województwu wileńskiemu i miastu Warszawie. Oprócz tego komisja powzięła uchwałę w sprawie terminu wyborów, a mianowicie proponuje odbycie wyborów do sejm dnia 25 października r. b., a do senatu 5 listopada.

Uchwalono polecić zarządzenie pierwszych wyborów do sejm i senatu panu Naczelnikowi państwa.

Pos. Niedziałkowski wypowiedział się przeciwko wywodom pos. Opali, którego stronnictwo poparło większość komisji konstytucyjnej, ażeby stronnictwu, które osiągnęło w okręgach pewną liczbę mandatów, dodać jeszcze kilka mandatów. Mówca proponuje, ażeby listy państwowe były uzupełnieniem wyniku wyborów w okręgach, ażeby reszta głosów niezaużytych w okręgach przeszła na mandaty z list państwowych. Gdyby ten wniosek upadł, mówca podtrzymuje wniosek piastowców, ażeby listy państwowe były udzielane według ogólnej ilości głosów, oddanych na dane stronnictwo w całym kraju. Większość komisji proponowała dalej obniżyć ogólną ilość mandatów w okręgach do 368, a z list państwowych do 72. Mówca proponuje, ażeby ogólna ilość mandatów wynosiła 480, z czego 408 w okręgach, a 72 z list

